

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quantò felicius est illud gaudium, quod nemo à te potest tollere, tantò tu
infelicior, qui hoc à te tollis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Mat. 5.

Cognovi vos, quia dilectionem Dei non habetis in vobis. Cognovi vos, & vos vobis cognoscendos scitavo ex vestris gaudiis, quæ sunt amoris vestri certa signa. Numquamque hæc tremens expende: Nemo mittens manum suam ad aratrum, & aspiciens retrò, aptus est regno Dei.

Luc. 9.

Nemo addictus colendo Christo, quidquam aliud respicit quo magis afficiatur, sive gaudio sive tristitia; vel si quid aliud aspicit non est aptus Christo hic colendo, & Christo in cælis fruendo. Nam quod est valde notandum, amor cœlestis sive amor beatorum in cælo talis est, ut ipsi Deum plurtquam se diligant, nec se orantino nisi propter ipsum amant, unde fit ut de Deo magis quam de se gaudeant.

Treat. de dilig. Deo.

Audi sanctum Bernardum: Quoniam Scriptura loquitur Deum omnia fecisse propter semetipsum, erit profecto ut factura sese quandoque conformet & concordet Auctori. Oportet proinde in eundem nos affectum quandoque transire, ut quomodo Deus omnia esse voluit propter semetipsum, si nos quoque nec nos ipsos nec aliud aliud fuisse vel esse velimus, nisi aquè propter ipsum, OB SOLAM VIDELICET ILLIUS VOLUNTATEM, NON NOSTRAM VOLUNTATEM. Delictabit sanè non tam nostra vel sopita necessitas, vel sortita felicitas, quam quod ejus in nobis & de nobis voluntas adimpleta videbitur: quod & quotidie postulamus in oratione cum dicimus: Fiat voluntas tua sicut in cælo & in terra. O amor sanctus & castus & dulcis & suavis affectio. O pura & desecata intentio voluntatis; eò certe desecatio & purior, quò in ea de proprio nil jam admixtum relinquitur; eò suavior & dulcor, quo totum divinum est quod sentitur. Sic affici, deificari est. Quomodo filla aqua modica multo infusa vino deficere à se tota videtur, dum & saporem vini induit & colorem; Et quomodo ferrum ignitum & candens, igni simillimum fit, pristina propriaque forma exutum; & quomodo solis luce perfusus àer in eandem transformatur luminis claritatem, adon non tam illuminatus quam ipsum lumen esse videatur; sic omnem tunc in sanctis humanam affectionem quodam ineffabili modo necesse erit à semetip, alique scere, atque in Dei ponitur transfundere voluntatem. Alioquin quomodo omnia in omnibus erit Deus, si in homine de homine quidquam supererit? manebit quidem substantia, sed in alia forma, alia gloria, aliaque potentia. Quando hoc erit? quis hoc videbit? quis possidebit? quando veniam & apparebo ante faciem Dei?

Domine Deus meus, tibi dixit cor meum, exquirere te facies mea, faciem tuam Domine requiram. Eritas videbo templum sanctum tuum?

Certè non desperandum, sed tamen qui non conetur hic, quantum quidem cum gratia poterit, suum illi cœlesti tanquam suæ regulæ conformare amorem, tantum sibi timere debet, quantum hæc potendunt Christi verba! non est aptus regno Dei, non est aptus diligendo Deo, non se propterea satis aptat cum gratia, quæ idcirco illi offertur, dum ad proprium sui contemptum excitatur.

TERTIA VERITAS.

Quantò felicius est illud gaudium, quod nemo à te potest tollere, tantò tu infelicius qui hoc à te tollis.

Ratio est, quia tantò es infelicius, quantò magis poteras esse felix si voluisses.

Sed quantò felicius est illud gaudium, quod nemo à te potest tollere, & quod tamen à te tollis, tantò magis poteras esse felix si voluisses.

Ergo & tantò es infelicius qui hoc à te tollis.

Tota ratiocinatio fati per se perspicua, sic potest illustrari clarius.

Primò quidem ad primam propositionem, tua culpa est, quòd id volueris unde infelix es: deinde culpa est gravior ob ingratitude nem maximi beneficii quod erat datum, ut nemo posset à te tollere gaudium tuum. Tertio pœna privationis illius gaudii, & sensus oppositæ illi tristitiæ longè est acerbior, in recordatione boni quo te ultò privasti, & quo si voluisses, jam fruereris. Denique nulla es commiseratione dignus, qui cum posses esse felix, si voluisses, maluisti esse infelix. Quis miserebitur incantatori à serpente percusso? & Eccl. 11. omnibus qui appropiant bestiis? H. O. C. est judicium tuum quod ipse decrevisi.

Quæ certè omnia cuius infelici declarant manifestè, quòd tantò est infelicius, quantò magis poterat esse felix si voluisset. In quam tam tribulationem deveni, & in quos fuctus tristitia in qua nunc sum, qui jucundus eram & dilectus in potestate mea. Nunc verò reminiscor maiorum qua jeci. Cognovi ergo quia propterea invenerunt me mala ista; & ecce pereò tristitia magna in terra aliena. Sic infelix Antiochus, infelicitatis voluntariæ propositum nobis exemplar.

Quæ

Quæ verò est altera propositio vix potest manifestius quam suis ipsa terminis declarari: quid enim ad felicitatem gaudii jam satis per se magni desiderari potest ulterius, quam illius certa perpetuitas? unde interrogatus quidam, qui ad florentem fortunam ex abjecta fuerat gratosè promotus, quid sibi ultra veller? *Clavum*, inquit, *quo mea sistat fortuna fixa*. Tibi autem ò infelix, tibi erat fixum firmumque gaudium, cum tale hoc esset, ut à te nemo posset tollere, si voluisses. Erat enim sol dum verumque de Deo gaudium, in quod nulla præter te, cuiquam magis facta potestas, quam in ipsius Dei lucem, quam vocat Apostolus, *inaccessibilem*.

1 Tim. 6.

1 Jo. 18.

1 Jo. 18.

Nonne ergo quandò felicior est illud gaudium, quod nemo à te potest tollere, tantò tu infelicior qui hoc à te tollis? *Quid perdis animam tuam in furore tuo? NON contristabit iustum quidquid ei acciderit*. Nam, ut ait S. Joannes Chrysostomus, *Deum sicut oportet timens & in ipso confidens, voluptatis radicem lucratus est, & omnem habet lætitiæ fontem. Et sicut in mare immensum decidens exigua scintilla facile deletur, sic quantacunque Deum timenti illudantur, velut in vastum lætitiæ pelagus incidentia, extinguuntur atque perduntur*. Unde tu, qui templum miserè crucias, timere profe-

ctò debes ne non satis Deum timeas, cum te illo præsertim magis exerceas tempore, quo magis gaudendum erat, nempe cum innocenter pateris, cum in Dei cultu grave aliquid, quod averti non potest, occurrit. Tunc erat indicanda fidelitas, quæ Deo gratis servit, & quæ in omni dato, hilarem facit vultum. Quamobrem Deus inter causas servitii à se despecti, hanc præsertim recenset & urget acriter, *Eò quod, inquit, non servieris Domino Deo tuo in gaudio cordis que lætitiâ*. Nam dolenter servire Deo, non est ei servire: sed tantum divina servitute detrahere, quantum dolenter servis.

Ecclesi. 35.

Deut. 10.

Pf. 50.

Pf. 89.

Hinc aperte Psalter Regius, *exultabit lingua mea iustitiam tuam*. Id est, etiamsi puniar, quia tamen iustè puniar, ego in illa tua gaudebo iustitia & exultanter eam laudabo. Et iustum, *lætari sumus pro diebus quibus nos humiliasti, annis quibus vidimus mala*. Respice in servos tuos, quasi diceret, hac præcipue nota designantur fideles Dei servi; & hoc præsertim nomine singulariter ab illo proteguntur, quod tum præsertim lætentur, cum humiliantur. Vide verbo *tristitia, gaudium*. Et nominatum in 1. p. die 10. Jan. In 4. parte, Feria 4. & 6. hebdomada 17.

FERIA SECUNDA. CHRISTO DOMINO APPARENTE Discipulis simul congregatis, apparet Charitas quæ non quærit quæ sua sunt.

Stetit Iesus in medio eorum, & dixit, pax vobis, Ego sum, nolite timere, Luc. 24.

VERITAS PRACTICA.

Charitas non quærendo sua, melius invenit quam si quæreret: tantò ditior, quantò pauperior.

Ratio est, quia Charitas non quærendo sua, fit pauperior. & facta pauperior est purior. Sed Charitas purior melius invenit quæ sua sunt, & fit ditior.

Ergo Charitas non quærendo sua, melius invenit quam si quæreret: & tanto fit ditior quanto est pauperior.

I. PUNCTUM.

Duo illi Discipuli, quibuscum in itinere congressus erat Dominus, & usque in ipsum castellum Emaus introgressus, surgentes eadem hora, qua Christus evanuit ex oculis eorum, regressi sunt in Jeru-

O O 1 *Salera*